

۲۶ فبروری ۲۰۱۵

ډاکټر عبدالرحمن زماني

پر امانی دورې دپوهاند کاکړ کتاب ته یوه کتنه

(دوهمه برخه)

2. پر منشی علی احمد خان ورتیل شوي د انگریزانو درپوت لیکونکي شیخ محبوب علی دئ

انگریزي مأمورین په افغانستان کې په خپل سفارت او قونسلگریو کې د نورو دندو په څنګ کې د استخباراتي معلوماتو د راټولولو په پراخه عملیاتو هم بوخت وو. په امانی دورې کې په کابل کې د انگریزانو سفیر، فرانسیس همفریز (Sir Francis Humphrys)، د امانی رژیم پر وړاندې د انگریزي دسیسو او توطئو په جوړولو کې خورا ستره برخه درلوده. همفریز تر هغه دمخه د ۱۹۰۴ او ۱۹۱۷ کلونو په ترڅ کې د شمال لویدیځ د سرحدې صوبې (ایالت) په بیلابیلو چوکيو کار کړې او په ۱۹۱۸ کال کې یې د یو څه وخت دپاره په هندوستان کې د بریتانوي نوي جوړې شوي هوايي قواکي هم خدمت کړې ؤ. هغه بیا وروسته د خیبر ایجنسی د پولیټیکل ایجنټ او د بریتانوي هند د باندنيو چارو د وزارت د مرستیال دندې پر مخ بیولي اود افغانستان چارو او افغانانو خصوصیاتو سره ښه آشنا ؤ.

همفریز د افغانستان د خپلواکۍ او د ۱۹۲۱ کال د نومبر د ۲۲ مې نېټې د معاهدې نه وروسته په کابل کې د انگریزانو د لومړني سفیر په توګه و ټاکل شو او د ۱۹۲۲ کال د جنوري د ۲۷ مې نېټې څخه وروسته د غازي امان الله خان د حکومت تر پای اوډ انگریزي دسیسو تر بریالیتوبه هلته ؤ. دهمفریز میرمن هم په شمال لویدیځ سرحدې ایالت کې د انگریزانو د لومړني او مشهور عمومي کمیشنر «هیرالد دین» لور وه.

سفیر همفریز، د ختیځو چارو د سکرتر شیخ محبوب علی او په کابل کې د انگلستان د سفارت یو شمیر نورو غړو سره

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼو د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

شيخ محبوب علي د سفير همفريز تر ټولو زيات فعاله هندوستاني مأمور ؤ، چې د همفريز په شان يې د بریتانوي هند په سياسي چارو کې زياته تجربه درلوده، او په کابل کې يې د انگلستان په سفارت کې د ختيځو چارو دسکرتر او مستشار په نامه هره مياشت د استخباراتي فعاليتونو دپاره شپږ زره (۶۰۰۰) هندي روپۍ مصرفولې چې دا هغه وخت ډيرې زياتې پيسې وې. (۱) د استاد فضل غني مجددي په وينا حضرت صاحب محمد صادق مجددي ليکلي دي چې په کابل کې د انگلستان د سفارت د شرقي چارو سکرتر د حبيب الله خان [کلکانی] سره هم اړيکي درلودلې، او د ۱۹۲۸ کال د دسمبر په مياشت کې يې د انگلستان د سفارت په روغتون کې د هغه د ټپونو علاج کړې ؤ. (۲)

د ختيځو چارو سکرتر شيخ محبوب علي وروسته د پوليتيکل ايجنټ په توگه د آزادو قبایلو په منځ کې (هغه ته انگریزانو د خان بهادری لقب ورکړ او وروسته يې نه بيا ريره درلوده او نه يې لونگی په سر کوله)

په جلال آباد او قندهار کې د انگریزانو قونسلانو هم د شيخ محبوب علي د لاس لاندې د انگریزانو د دسيسو په پلي کولو کې کار کولو، چې په دوی کې د شينواریو د اغتشاش په دوران کې د جلال آباد قونسل جهانگیر خان ډير مهم او حساسه رول درلود.

لکه چې د انگلستان د آرشيف د اسنادو څخه څرگنديږي، د «امان الله د سقوط» په نامه رپوټ، چې د پوهاند صاحب کاکړ د کتاب يواځينې نوي او بيا تر ټولو مهم مأخذ دی، د شيخ محبوب علي ليکنه ده، او دغه ليکنه په غلطه توگه په منشي علي احمد خان ورتپل شوې ده.

اوس چې مو د انگریزانو د استخباراتو د رپوټ اصلي ليکونکي، شيخ محبوب علي خان، وپېژندو، راشی چې ووينو دا منشي علي احمد خان چې کاکړ صاحب يې د غازي امان الله خان د دربار منشي بولي څوک ؤ، او تر کومه حده يې معلومات سم او د ډاډ وړ کيدای شي.

3. د غزني د مومندو ميرزا علي احمد خان نه خو د دربار منشي ؤ او نه هم د دقيقو معلوماتو خاوند

د بریتانوي هند د آرشيف د اسنادو د «څوک څوک دی؟» يا Who is who? د دوسې په اساس ميرزا علي احمد خان د فقير احمد خان ځوی د غزني اوسيدونکي د امانې دولت په لومړيو وختو کې د گمرک د څانگې يو قراردادي ؤ، وروسته يې د غزني د حاکم د شخصي منشي په توگه دنده سر ته رسوله، او تر هغې وروسته بريالی شو چې په وار سره د جلال آباد، مزار او قندهار نائب الحکومه سره د نهو کلونو دپاره د منشي وظيفه سر ته ورسوي. ميرزا علي احمد خان په امانې دورې کې کله چې غازي

د پاڼو شميره: له 2 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

امان الله خان د قندهار د چارو څخه کتنه وکړه، د اعليحضرت لخوا تقدير او د ستور نښان تر لاسه کړ او وروسته د قندهار د سرحداتو مامور وټاکل شو.

ميرزا علي احمد خان يواځي په هغه موده کې چې دسقوي اغتشاش په نامه مشهوره شوي، هغه وخت چې غازي امان الله خان قندهار ته لاړ او هلته د شورا د منشي په توگه وټاکل شو او دافغانستان څخه د غازي امان الله خان تر وتلو پورې، يواځي د څو محدودو مياشتو دپاره، دا وظيفه سرته رسوله .

د پيښې جريان داسې ؤ چې غازي امان الله خان د خپل لږ شمير وزيرانو او مشاورينو سره د ۱۳۰۷ کال د جدي د مياشتې په ۲۴مه نيټه (د ۱۹۲۹ کال د جنوري په ۱۴ مه) قندهار ته لاړ او د خپل ورور سردار عنايت الله خان د سرنوشت تر معلوميدو پورې يې پرته لدې چې د خلکو سره تماس ونيسي، انتظار وويست . قندهار ته د عنايت الله خان په رسيدو سره دواړه وروڼه د قندهار د ارگ په برنده کې د قندهار او شاوخوا سيمو خلکو سره وکتل. غازي امان الله خان د وروستنيو پيښو د شرحې په ترڅ کې د کورنيو او بانديو دښمنانو لخوا دهغه د اصلاحاتو نا سم تعبير، او د کورنۍ جگړې او بې گناهو خلکو د مرگ ژوبلې د مخنيوي په هيله د قدرت څخه د گوښه کيدو او عنايت الله خان ته د چارو د سپارلو په هکله وينا وکړه، او حاضرينو ته يې واک ورکړ تر څو د جهل او وحشت سره د مبارزې او نظم او امنيت د اعادي دپار د هغه او هغه د ورور تر منځه يو تن انتخاب کړي . دخلکو ليوالتيا بيا هم خپله امان الله خان ته وه، او سره لدې چې د هغه څخه يې يو څه شکايتونه او گيلې درلودې، بيا يې د هغه د واکمنۍ هرکلي وکړ، او هغه ته يې دخپل ملاتړ اطمينان ورکړ. (۳)

د هغې په سبا، پاچا په سلامتخانه کې يو مجلس جوړ او خپله نوې کابينه وټاکله چې په هغې کې عبدالعزيز خان ته د حربي د وزارت مسؤليت او غلام صديق خان څرخي ته دباندنيو چارو د وزارت مسؤليت ورکړل شو. ميرزا محمد عمر خان هم د حضور دمنشي او ميرزا علي احمدخان مهندد شورا د منشي په توگه وټاکل شول . د کورنيو چارو وزير عبدالاحد خان، مأمورينو او خلکو ته د امان الله خان د بيا پاچاکيدو او سردار عنايت الله خان د استعفا خبر ورکړ. د دولتي ادارو نوي تشکيلات جوړ او د هغو د بودجې په تصويب کولو سره د حکومت څرخونو بيا حرکت او فعاليت پيل کړ . د بانديو چارو وزير، غلام صديق خان څرخي، هم د تلگراف په ذريعه د افغاني سفارتونو له لارې دنيا ته د غازي امان الله خان د بيا پاچا کيدو خبر ورکړ. (۴)

وروسته له هغې چې غازي امان الله خان له قندهار او افغانستان څخه ووت، ميرزا علي احمد خان هم د خپلې کورنۍ سره کونډې ته لاړ. هغه په ۱۹۳۰ کال کې بيرته کابل ته راستون شو او تر ۱۹۳۵ کاله پورې په غزني کې بېکاره اوسيدو، د ۱۹۳۶-۱۹۳۷ کلونو تر منځ يې په غزني کې د عسکري قواوو د آذوقې قرارداد درلود. د ۱۹۳۸ کال د سپتمبر په مياشت کې د دولت د مخالفو سلیمانخيلو سره د ملگرتوب په شک تر څارني لاندې ؤ، او په پای کې په ۱۹۳۹ کال کې د کار موندلو دپاره کابل ته لاړ او د يوه مخور په سپارښتنه د فوآند عامي په څانگه کې مقرر شو.

څرنگه چې ميرزا علي احمد خان يواځي د يوې لنډې مودې دپاره مخکې لدې چې غازي امان الله خان هيواد پريريدي، په نوو تشکيلاتو کې د شورا د منشي په توگه وټاکل شو، نو جناب پوهاند صاحب کاکړ دا دعوه نشي کولای چې هغه به د امانی دورې په هکله د کره او زياتو معلوماتو خاوند وي. يواځي امکان لري چې شيخ محبوب علي خان د خپل رپوټ په يوه برخه کې، هغه هم د ۱۹۲۹ کال په لومړيو مياشتو کې د قندهار، غزني او مقر په پيښو کې د ميرزا علي احمد خان د معلوماتو څخه چې شخصاً هلته حاضر ؤ، استفاده کړې وي.

نو د پورتنيو معلوماتو په رڼا کې د ډاکټر صاحب کاکړ د کتاب د تر ټولو نوي او معتبر مأخذ په هکله دې نتيجې ته رسيدلي شو چې د هغوي د ادعا په خلاف :

- لومړي، دا ليکنه د منشي علي احمد خان نه ده .
- دوهم، ميرزا علي احمد خان نه خو د غازي امان الله خان د دربار منشي ؤ، او نه يې هم د خپل موقف په اساس کره او دقيق معلومات درلودلي شو.
- دريم، د کاکړ صاحب د ادعا په خلاف دا معلومات يواځي په هغه کتاب پورې منحصره ندي.

د پاڼو شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دلپکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خپل و لولۍ

- خلورم، دا کتاب په حقیقت کې د انگریزانو د استخباراتو یوه لیکنه ده او د بریتانوي هند په دفتر پورې اړه لري.
- پنځم، د هغه اصلی لیکونکي شیخ محبوب علی خان، په کابل کې د انگریزانو په سفارت کې د ختیځو چارو سکرتیر دی .

څرنگه چې په دتاریخ لیکنې په اساساتو کې د معتبره او لومړي لاس اسنادو څخه کار اخیستل مهم دي، نو آیا کولی شو چې د امانی دورې په هکله د پوهاند صاحب کاکړ کتاب د اعتبار وړ وگڼو؟

آیا پر داسې لیکنو او اسنادو ولاړ د «پاچا امان الله واکمنی ته یوه نوي کتنه» کتاب په رښتیا هم د تاریخ څیړونکو، شاگردانو او مینه والو ته په افغاني تاریخي څیړنو کې یوه په زړه پورې اضافه گڼلای شو؟

(د دوهمې برخې پای)

مأخذ

1. دانگریزي استخباراتو محرمانه اسناد، د بریتانوي هندآرشیف، ۲۱۲ ایف شمیر دوسیه، ۱۹۳۰ کال.
2. مجددی، فضل غنی (۱۹۹۷)، ۳۰۰ و ۳۰۱ مخونه .
3. رشتیا، سید قاسم (۱۳۷۸)، ۳۸ مخ.
4. د شیخ علي محبوب د فارسي څخه د تورن رابرت نوئل گیرلینگ سکات ژباړل شوي، د انگریزانو استخباراتي رپوټ L/P&S/20/B289

د پاڼو شمیره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني دلکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ